

vi dog kunne faa vidt med Hensyn til Landpostbefordringen, at vi have en Landpost paa gennemsnitlig hver 1000 Indbyggere, medens man i Tyskland kun har en for hver 2000, og tage vi Hensyn til Areal, have vi en Landpost her paa samme Areal som i Tyskland, nemlig en Landpost paa hver 30 Kvadrat-Kilometer. Det er de Oplysninger, som jeg har kunnet skaffe mig, men som jeg erkjender, at jeg ikke har havt tilstrækkelig Leilighed til at gjøre mig fuldstændig bekendt med. Jeg skal sige en anden Bemærkning til, og det er, at Landpostvæsenet i Tyskland er ordnet paa en langt kostbarere Maade end her, idet det tillige er ordnet med det for Die at skaffe en god og bekvem Passagerbefordring. Der er anskaffet Hjøretøier til Landposterne, der gives et bestemt Beløb til Anskaffelsen af Hjøretøier, til at holde Heste for osv., og det er en meget kostbar Foranstaltning, og saa kommer en anden Ting til, som gjør det meget tvivlsomt, om denne Foranstaltning vilde falde i vor Smag her hjemme, og det er, at for de Postforsendelser, der besørjes med disse tykke Landposter, maa Modtageren erlægge et Gebyr. Følgen heraf har ogsaa været den, at man paa flere Steder i Tyskland er begyndt at blive fjed af at faae sine Postfager sendte mod særlig Porto med Landpostbudene. Det turde være et Spørgsmaal, om vi her hjemme vilde synes om, at vi for at faae et Brev afleveret i Hjemmet skulde erlægge en særlig Porto. Med Hensyn til Diligencerne udtalte den ærede Ordfører en Hensigt om, at Stationerne for Diligencerne maatte blive forøgede. Ligesom det tidligere har været anset for en let Sag at faae oprettet nye Stationer for Diligencerne, saa snart man fra det vedkommende Distrikt har yttret Ønske derom, skal jeg gjentage her, at der skal blive taget alt muligt Hensyn til en saadan Forøgelse af Holdepladserne for Diligencerne. Hvad Indskrivning af Passagerer angaar, vil den ærede Ordfører vist ikke forlange, at et Postkontor skal holdes aabent baade Nat og Dag for den Mulighed, at der kan komme en Passager, der vil med den Diligence, som afgaar om Morgen. Det er sikkert ikke den ærede Ordførers Mening, men hans Mening er vist den, at man skal kunne indskrives umiddelbart for Diligencens Afgang. Det er, saa vidt mig bekendt, Tilfældet overalt; men kommer man først en Time for Postens Afgang, og der ingen Plads er, skaffes der ikke Bivogn, men saa længe der er Plads paa Diligencen, modtages Passagerer. Jeg haaber, at denne Hensigt hermed vil være tilstrækkelig bevaret for den ærede Ordfø-

rer. De Hensigtninger, som den ærede Ordfører for Mindretallet rettede til mig om en Forlængelse af Gyldigheden for Returbilletterne paa Jernbanen saa vel som om hurtigere Tog med den nordvestlige og sydlige sjællandske Jernbane og endelig om at træffe Foranstaltninger mod det Misbrug, som det ærede Medlem jagde gaar i Svang paa nogle af vore Jernbaner her med Drilkepengesystemet, disse tre Hensigtninger skulle ganske sikkert blive erindrede af mig. Naar vi nu gaa over til Telegrafvæsenet, skal jeg ogsaa anerkjende, at Udvalgets Flertal vil bevilge et Beløb til en Overtelegrafist paa Vesterbrøns Station. Det vilde have været ønskeligt, om det ogsaa strax vilde have bevilget de to andre Overtelegrafister, da jeg anser dem for meget nødvendige. Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at Forøgelsen af Telegrafisternes Antal ikke blot er motiveret ved Trangen til forøget Arbeidskraft, men ogsaa ved Hensynet til det Ønskelige i at skaffe bedre Avancementsforhold for disse Funktionærer. Med Hensyn til den Trang, der er til forøget Arbeidskraft, er Udvalget villigt til at raade Bod paa, hvad det i saa Henseende har storret paa, og har i det Diemed opstillet Forslaget under Nr. 30 om at forhøje Medhjælpssummen med 8,100 Kr. Den ærede Ordfører forbeholdt sig ogsaa en Conference med mig inden 3die Behandling, som det skal være mig en Fornøielse at have, saa snart jeg har skaffet mig selv tilstrækkelig Udsigt over, hvorvidt den foreslaede Sum er tilstrækkelig. Men jeg skal dog hævde, at ogsaa det andet Hensyn, som Flertallet ikke har troet at burde tage, har sin Betydning. Vi have nu 146 Telegrafister og 120 Reservetelegrafister. Jeg tror, naar man ser hen til, hvorledes Forholdene i de forskjellige Lønningsklasser ere ordnede for andre tilsvarende Funktionærer, at det stiller sig meget uheldigt for Telegrafvæsenets Funktionærer, og det er ikke ganske uden Betydning for Telegrafvæsenet; thi naar man efter 10 Aars Arbejde i Telegrafvæsenet ser, at der ingen Udsigt er til at avancere længere end til Reservetelegrafist — man begynder med 500 Kr. og arbejder som Medhjælper derfor, og saa kommer man til at blive Reservetelegrafist med 750 Kr. — saa vil det være høist naturligt, og jeg kan egentlig ikke tænke mig Andet, end at det vil gaa saaledes, at alle de virkelig dygtigere Kræfter iblandt de yngre Arbeidere ved Telegrafvæsenet ville i Tide søge bort til anden Beskæftigelse, og at der herved vil tilsvies Telegrafvæsenet en Afgang af gode Kræfter, som let kan blive uheldig for Tjenesten. Hvad Ændringsfor-